

Pare

Joan Manuel Serrat

Pare,
digueu-me què
li han fet al riu
que ja no canta.
Rellisca com un barb
mort sota un pam
d'escuma blanca.
Pare,
el riu ja no és el riu.
Pare,
abans que torni l'estiu
amagui tot el que és viu.

Pare,
digueu-me què
li han fet al bosc
que no hi ha arbres.
A l'hivern
no tindrem foc
ni a l'estiu lloc
on aturar-nos.
Pare,
el bosc ja no és el bosc.
Pare,
abans de que no es faci fosc
ompliu de vida el rebost.

Sense llenya i sense peixos, pare,
ens caldrà cremar la barca,
llaurar el blat per les enrunes, pare
i tancar amb tres panys la casa
i deia vostè,

pare,
si no hi ha pins
no es fan pinyons
ni cucs, ni ocells.
Pare,
on no hi ha flors
no es fan abelles,
cera, ni mel.
Pare,
que el camp ja no és el camp.
Pare,
demà del cel plourà sang.
El vent ho canta plorant.

Pare,
ja són aquí...
Monstres de carn
amb cucs de ferro.
Pare,
no, no tingeu por,
digueu que no,
que jo us espero.
Pare,
que estan matant la terra.

Pare,
deixeu de plorar
que ens han declarat la guerra.